

Zeitschrift: Die Berner Woche in Wort und Bild : ein Blatt für heimatliche Art und Kunst
Band: 27 (1937)
Heft: 29
Rubrik: ds Chlapperläubli

Nutzungsbedingungen

Die ETH-Bibliothek ist die Anbieterin der digitalisierten Zeitschriften. Sie besitzt keine Urheberrechte an den Zeitschriften und ist nicht verantwortlich für deren Inhalte. Die Rechte liegen in der Regel bei den Herausgebern beziehungsweise den externen Rechteinhabern. [Siehe Rechtliche Hinweise.](#)

Conditions d'utilisation

L'ETH Library est le fournisseur des revues numérisées. Elle ne détient aucun droit d'auteur sur les revues et n'est pas responsable de leur contenu. En règle générale, les droits sont détenus par les éditeurs ou les détenteurs de droits externes. [Voir Informations légales.](#)

Terms of use

The ETH Library is the provider of the digitised journals. It does not own any copyrights to the journals and is not responsible for their content. The rights usually lie with the publishers or the external rights holders. [See Legal notice.](#)

Download PDF: 18.03.2025

ETH-Bibliothek Zürich, E-Periodica, <https://www.e-periodica.ch>

Erscheint alle 14 Tage. Beiträge werden vom Verlag der „Berne Woche“, Bollwerk 15, entgegengenommen

Im Chlapperläubli

Im Chlapperläubli chlappert's
Und plappert's wieder sehr:
Ob denn mit „Bern in Blumen“
Jest gar nichts los mehr wär'.
Zwar kommen noch viel Gäste
Die Kreuz und in die Duer,
Doch ist so mancher Berner
Noch lang nicht Millionär.

Im Chlapperläubli chlappert's
Und plappert's pfeilgeschwind:
Es kam die Maharanee *)
Und manches Prinzenkind.
Sie freuten sich der Blumen
Und lobten sie gar sehr,
Doch warfen sie mit Perlen,
Brillanten nicht umher.

Im Chlapperläubli chlappert's
Und plappert's ängstlich sehr:
Das Leben ist trotz Blumen
Mitunter ziemlich schwer.
Die Blumen sind ja wirklich
Der schönste Fenstertaat,
Doch kann man sie nicht essen,
Allhöchstens als Salat.

Im Chlapperläubli chlappert's
Und plappert's voller Beh':
Sogar die Hundesteuer
Geht wieder in die Höh'.
Die Blumensteuer kommt wohl
In allernächster Zeit,
Dann welken all die Blumen
Am Fenster weit und breit.

Chlappererschlangli.

*) Maharanee betitelt man die Gattin
des Maharadschas.

* * *

Gschpänstergschichte. II.

3'Wunderlich am Abe ha-n-i em Menny
fei Rueh meh glah, bis äs mr no meh
Gschpänstergschichte verzellt het. „Ds
nächstste Mal ich mym Brueder Chriachte
i dr Wahlehütte inne so e Gschicht passiert“,
hets agfange verzelle. S'isch e große Hufe
Beh zur Sümmerig i de Bäрге inne gsi,
so daß si hei müesse uf verschideni Hütte
verteilt wärde. Dr Watter, myner Brüeder
u d'Chnächte sy süsch i dr obere Wahlehütte
gshlase, dert wo iize d'Penstion steiht.
Aber i dr sälbe Nacht wo das passiert isch,
isch nöime öppis i dr undere Hütte im
Stall nid ganz i dr Drnig gsi. I gloube äs
heig e Chue wölle chalbere, item, dr Wat-
ter u Chriachte si ömel bis schpät i dr Nacht
bi däm Tier gsi u hei gwachet. Will di
Gschicht nid het wölle vorwärts gah, het
dr Watter Chriachte gschickt id z'Gade gah
abliege, är rüef ihm de, wes nötig sygi u
süsch weck-er-ne de öppe i zwo Schtund

für ne abz'löse. Chriachte isch ordeli müede
gsi u het sech das nid zwöimal lah säge.
Aer het e Latärne gnob u isch i Gade vüre.
Aes het ne düecht, är syg chuun ygschlase
gsi, wo-n-er ghört Tür gah u äs Grüsch
wie wen öpper i dr Fischteri umetappeti.
Aer het gemeint, äs syg dr Watter u seit
no ganz schlafstürme: „D'Latärne hanget
näbe dr Tür u d'Hölzli sy uf em Balke
drobzue.“ Vom Watter isch kei Antwort
cho u Viecht isch o feis gmacht worde, aber
är het dütlech ghört, wie sech öpper sym
Glieger näheret. Aer wott no einisch syg
Gfägli säge vo dr Latärne, da gschpührt er,
wie e yschaltli Hand über syg Gsicht
stricht. Aer wott brüele, aber d'Stimme het
ihm verseit. Die yschaltli Hand stricht
wyter über z'Gsicht u tastet nach em
Körper. Dr Chriachte wott uffspringe, aber
d'Chraft het ihm im Schtich glah. Aer isch
gsi wie glähmt. D'Haar sy-n-ihm z'Bärg
gshande, übers Gsicht isch ihm chalte
Schweiß glosse. No einisch het er dr Ver-
suech gmacht ufzchtah, aber äs isch ihm
nid müglech gsi. Angschwoll het er id
Fischteri gsharrt, obni öppis chönne z'un-
derscheide. Nach ändlos bange Minute het
er ghört, wie sech tastendi Schritte ent-
ferne u düre Gang schlurfe. Du het er
nümme vo sech sälber gwüßt. Wo dr Wat-
ter isch id z'Gade cho, ghört er vom Gutschi
här äs kurligs Röchle. Aer zündet d'La-
tärne a u meint: „He Chriachte, hör jize uf
mit Holzsaage, Du söttisch jiz i Schtall!“
— Aer chehrt sech em Gutschi zue u gseht
dert dr Chriachte mit offene Duge u ganz
entschelttem Gsicht liege. Dr Alte isch
schockwys mit eme röchelnde Grüsch us em
offene Muul cho. I Chriachtes Duge isch
z'purlötige Entseke gshande, äs het ne
gshüttlet wie im Fieber. D'Chleider sy-
n-ihm wie naß Fäke am Liib ghanget, u
dr Watter het sofort gseh, daß das nid e
liechti Sach isch. Vor Chlupf het er zerscht
gar nid gwüßt was afa. Aer isch da
gshande wie vor e Chopf gschlage, aber
plöglech isch Läbe i-n-e cho. Verzwislet het
er sech ume gluegt u gseht a dr Tür zwo
Chutte hange. Mit dene deckt er dr
Chriachte zue, u du isch er vor d'Hütte
grönnt mit eme Art Alphorn u het dert
afa blase u blase was d'Lunge härgäh het.
I dr obere Wahlehütte hets Viecht gäh u
ischs läbig worde. Ruedi u Gottfried,
myner zwo ander Brüeder, sy mit de
Chnächte i hälle Säz d'Weid ab cho
z'schpringe, sie hei zum mindeschte gemeint
äs brönnt, we scho wyt u breit isch schock-
fischteri Nacht gsi. Ruedi, wo zersch isch bir
Hütte acho, het ganz atelos dr Watter
gfragt: „Ch Watter wo brönnts, warum
hornet Dibr eso?“ — „Lah gseh, mach di
sofort zwäg u louf was gisch was heisch ga
Schwarzeberg abe ga dr Dokfter hole,
s'het öppis gäh mit Chriachte. Im Schwä-
felbürgbedli äne isch ja nume i dr Hoch-
saison eine, aber äbe, s'isch gäng äso, we

me so e Dokfter bruucht, isch nie eine
umewäg. S'isch ärnst, dr Dokfter söll so-
fort cho u kei Minute vrlüre. Uf em Rüg-
wäg geisch deheime vrbu u gisch dr Muet-
ter Bscheid. Si söll dr Lintücher, Dechene
u Hemmli mitgäh u feisch er-e, z'Menny
müeh de äs Wyli da obe bliebe für zum
Chriachte z'luege.“ Unterdesse sy o die An-
dere bi dr Hütte aglangt. Dr Watter het
em einte Chnächte besohle, sofort i dr obere
Hütte äs Fäderebett, Luecher u Tee-
chrütter ga z'hole, dr Ander het er i Schtall
gshickt zum wache u dr Hüeterbuech het
sofort im Chochloch müesse Füür mache u
Wasser übertue. Watter u Gottfried sy
zäme id z'Gade u hei em Chriachte die
nasse Cheider abzoge u ne mit eme alte
Fürtch abgriebe bis er troche isch gsi.
Gottfried het ihm syg eigene Hemmli
agleit u ne mit allem was da gsi isch zue-
deckt, bis dr Chnächte mit de Dechene u em
Fäderebett cho isch. Chriachte het uf alli
Frage kei Antwort gäh u het weder Watter
no Brueder meh bchennt. Ruedi isch under-
desse uf chürseschem Wäg gäge Schwarze-
berg zue. Ungerhär em große Wahl isch
er mr begänet u het mr schnäll verzellt
was los sygi. So schnäll bin i no nie gäge
d'Schüpfesluech use gshuenet wie dr sälb
Morge u sicher wär o das hüt no e Re-
fordznt i dere Ruedi dr Wäg Wahlehütte-
Schwarzeberg z'rüeggleit het. Du gloubst
gar nid was das für e ufregendi Nacht
für üs alli gsi isch. Mr sy fasch vergiblet
bis dr Dokfter ändlech gäge Mittag cho
isch. „Aes bös Nervefieber u wahrsch-
lech no e Lungetzündig“, het er secht
gshellt. Kopfschüttelnd het er Watter
Bricht aglost u gar nid chönne verstah, wie
jiz ömel o das cho syg. Mir hei gar kei
Ukunft chönne gäh n Chriachte het alls
müglechs gredt, nume nid was me-ne
gfragt het. Dr Dokfter het du agordnet, wie
me dä Patient i däre primitive Hütte
chönni pflege. I will dr jize hei nid verzelle,
was das für bösi Tage u Wuche gsi sy,
bis Chriachte wieder het chönne uffchtah,
aber är isch syt sym Merläbnis i dr sälbe
Nacht, wo däm är üs schpäter uswiechend
brichtet het, e ganz andere Mönstsch worde.
Doch eis will dr no verzelle. Währet
dr Chrantheit het er gäng gjamme-
ret, all Nacht schliefi öpper zue-n-ihm
zueche u hock uf sy Brust. Mr hei du
usem Friburgische lah e Kapuziner cho,
dä de bös Geischt het müesse banne u vo
denn a iches ihm besser gange.“ —
3'Menny het mr no verzellt wie das gmacht
worde isch, aber i cha mi weis Gott nümme
bfinne, wie sech di Sach verhalte het. Aes
het gemeint, i syg jize felfescht überzügt,
daß es Gschpänstergschichte gäh, u i ha-n-ihm dä
Gloube nid wölle näh. I gibe ja zue, daß
es Sache git zwüsche Himmel u Uerde, die
mir mit üsem Verschtand nid fasse, aber
a derig Gschpänstergschichte cha-n-i eifach
nid gloube! —

H. S.